

Mahallemizin Halide Yengesi

– Ayışığı · 21 Haziran 2014

MAHALLEMİZİN HALİDE YENGESİ

Adı Tikenli olan mahallemizin gülüydü Halide yengemiz

Eskinin iki katlı ahşap evlerin birinde

İki ayrı hayat yaşanan görkemli evin

Geliniydi bir zamanlar...

Endamlı gelinin giriş katta damları, kaylar denilen yerde bağları vardı

Mahallenin uzağını yakın eden, işlerini gören, sahibi gibi uysal mı uysal

Güzel gözlü emektar bir eşekleri vardı

Mahallemizin süt ihtiyacını karşılayan inekleri bile vardı üstelik

Gelindi o gelindi yorulmak nedir hiç bilmeyen...

Evle bağ arası mekik dokuyan uykuya hep hasret kalan

Gözü gönlü tok olup, aç olanları emeğiyle sevgisiyle doyuran...

Üst katın cumbasından ne de güzel bakardı hayata Halide yengemiz

Balkonu olmayan evlerden sokağa çıkıp oturan komşuları

Bağıra çağıra oynayan biz çocukları görünce dayanamaz

Çıkardı mahalleyi kucaklayan sesiyle...

Güzel ve özel bir sesi vardı hala kulaklarımda çınlayan

Şarkı türkü bilmezdi ama bizler onun güzel nağmelerini

Şarkı gibi dinler dinlerdik
Bitmeyen enerjisiyle, neşesiyle, gülüşüyle ağlayanı güldürür
Güleni ağlatmaz, hiç kimseleri kırmazdı O
Kim bilir onun da canı yanardı, kanardı, derin hülyalara dalandı belkide!
Bir gün geldi yorulan bedeni hastalandı Halide yengemizin
Hala anlamak istemiyordu, gülüyordu hastalığına bile meydan okurcasına...
O herkese ilaçtı, merhemdi, şifaydı, sanki dersin hızır acildi her derde koşan
Kendini hiç düşünmeyen, fedakar bir o kadar da cefakardı aslında
Ne zaman nerede görerseniz onu, yüzüne yakışan gülüşünü
Nasıl da hemen kondururdu gül yüzüne
Lakin yoğun bakım odasında korktuğu aletlere bağlıyken
Bu defa ben ona gülümseyerek seslenirken, gözlerinden akan yaşlar
Benim içimdeki dev dalgalara set olmuşken
Elimi sımsıkı tutuşundaki sevgisini, yüreğimin ta derinlerinde hissederken
Ayla...Ayla diye başladığı devamını getiremediği sözlerine
Mahallemizin direğine tercümanım bugün!
Kısa hayatına ne çok şey sığdırmıştı, mahallemizin sevilen Halide yengesi
O ektiği bağ hariç, herkesin gönüllerine ne çok sevgi ekmişti
Ah bir bilse, görebilse, eskisi gibi bir de gülüp geçse!
Şimdi mahallemizde ne ondan, ne de eskilerden bir eser yok, yok!
Birbirine yapışık dost evlere giren çıkan da yok!
Yok bir ses seda, evler bile sahipsiz hala yasta!
Geçen gün mahallemize yeni yapılan parkta oturdum
Ne de güzel yakışmıştı mahallemize ama hüznün hakimiyetini çoktan kurmuştu
Ben mi hüznünlüydüm yoksa mahallemiz mi küsmüştü?
Anlayamadan vakit geldi geçti, bir su gibi, ömürler gibi...
Anladım ki, her şey sevdiklerimizle yaşandığı anda güzelmiş!
Sonra...
Mezarlık ziyaretlerine gittim mahallemizin, hemen şuracıkta
Orada aldı beni bir sevinç, görünce hepsini bir arada
Yalan değil inanın aynen mahallemizdeki düzen gibiydi
Mahalledeki ahalinin hepsine ayrı ayrı dua ettim
Halide yengeyle de konuştum ama bu defa gözüm yaşlı
Mutluydu, gülümsüyordu, duyuyordu ama konuşamıyordu sanki!
Bazen düşünüyorum da hikaye mi oluyordu her şey
Bir varmış bir yokmuş gibi...
Aslında güzel bir masaldı, mahallemiz, çocukluğumuz
Yitirdiklerimiz ve bir de Halide yengemiz!
AYLA CERMEN TÜFEKÇİ